

[Hans Hansen.]

stemmer, at den kan ophæves ved kongelig Anordning, maa vi formene, at der er taget rigeligt Hensyn til Forholdene. Et halvt Aar er kun en kort Tid, og jeg vil spørge den højtærede Minister, om Regeringen er sindet at videreføre denne Lovgivning, for saa vidt de Forhold, vi paa dette Omraade har for Tiden, vedvarer, idet vi formener, at med den herskende Pengerigelighed kan der opstaa store Vanskeligheder — saaledes som vi har oplevet det tidligere —, hvis man ikke har en Begrænsning som den, der her er givet. Det vil derfor være rimeligt at høre, om Regeringen er sindet i saa Fald at gennemføre en Lovgivning til den Tid, da denne Lov udløber.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale dette Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling.

Bækgaard: De Problemer, som den Lovgivning, der her foreslaas forlænget, omhandler, ansaas i sin Tid for vigtige og betydelige. Formaalet er bl. a. at modvirke en for stærk Prisstigning paa Ejendomme, og Loven har sikkert ogsaa virket i nogen Grad efter sin Hensigt. At den ogsaa har haft Bivirkninger, som undertiden har været generende, er vist ogsaa rigtigt. Loven, som jo har været midlertidig, er forlænget et Par Gange og foreslaas nu forlænget igen, denne Gang kun for et halvt Aar. De Forhold, som ved Lovens Fremkomst var til Stede og bevirkede dens Vedtagelse, er dog ikke i samme Grad til Stede nu. Den forrige Taler nævnte, at der kunde være en Tendens til at anbringe de ledige Penge i Landbrugsejendomme. Denne Tendens er ikke i nær samme Grad til Stede nu, som da vi første Gang vedtog en Lov angaaende disse Forhold, og vi kan vel snart komme dertil, at en saadan Lovgivning er overflødig. Men naar Loven nu foreslaas forlænget for et halvt Aar, idet det menes, at den endnu kan have nogen Betydning, kan vi ogsaa fra mit Partis Side give Tilslutning dertil, og jeg kan paa egne og Partiets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

M. C. Korsgaard: Det foreliggende Lovforslag kan man jo ikke sige kommer saa forferdelig meget for tidligt. Den nugældende Lov udløber den 30. Juni, og skal der ske en Forlængelse af Loven, kan det jo ikke ske ret meget senere, end det netop er tænkt ved Forelæggelsen af dette Lovforslag.

Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Bækgaard, sagde for et Øjeblik siden, at det Tidspunkt snart maatte være inde, da man kunde undvære en saadan Lov. Jeg vil

gerne understrege dette og paa mit Partis Vegne give Udtryk for, at vi mener, at det Tidspunkt allerede er indtraadt. Vi mener, at der ikke er Grund til at opretholde denne Lov, som vel nok under Ejendomsprisernes Stigning har gjort nogen Nytte, nu da Ejendomspriserne ikke mere stiger. Det er jo ikke saadan, at medens man har denne Lov, handles der ikke. Jeg er vidende om, at der, trods Loven, i den Egn, hvor jeg bor, handles og handles paa den Maade, som man er nødt til, naar man vil være lovlydig: at endeligt Skøde først gives, naar det i Loven fastsatte Tidsrum, 2 Aar, er gaaet. Jeg nærer ingen Tvivl om, at der paa den Maade ligger en hel Del betingede Skøder, og jeg synes, det var rart at faa dem i Orden. Jeg er sikker paa, at de Mennesker, der har købt paa den Maade, alle som en vilde være glade, om Loven var løbet ud nu, saa de kunde have faaet deres endelige Skøde. Hvis Loven vedtages, som der er al Udsigt til, vil der gaa endnu en Tid, inden man uden Ansøgning kan faa disse Handler bragt i Orden. Hvor der er Tale om Byboere, der køber Landejendomme, kan de faa en Bevilling, eller de maa køre videre paa betinget Skøde, indtil Loven endeligt falder væk.

Det ærede Medlem Hr. Bækgaard mente altsaa, at det Tidspunkt snart maatte være inde, da Loven kunde falde væk, og det tyder jo ogsaa den Ændring, der blev foretaget i det andet høje Ting, paa. Da Lovforslaget blev fremsat i det andet høje Ting, var det Tanken, at Loven skulde gælde endnu et Aar; men Gyldighedstiden er nu sat ned til et halvt Aar. Jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde før: Hvorfor saa ikke tage Skridtet fuldt ud og lade Loven falde væk med det samme?

Der er i Lovforslaget en Bestemmelse om, at Loven kan ophæves ved kgl. Anordning. Om denne Fremgangsmaade vil blive brugt, tør jeg selvfølgelig ikke udtale mig om, men jeg vil haabe det, idet jeg som sagt mener, at den Tid, vi er inde i, er af en saadan Beskaffenhed, at Loven ikke længere er paakrævet. Jeg synes, det var rart at komme af med Loven, for selv om der, som jeg sagde før, handles og handles paa Lovens Grund, er jeg vidende om, at man paa visse Maader søger at omgaa Loven. Der staar jo i Loven, at for at faa endeligt Skøde skal man have Attest fra sit Sogneraad for, at der er tilstrækkelig Besætning og Inventar paa Ejendommen. Det omgaar man paa den Maade, at man vel sælger Ejendommen med Besætning og Inventar, men nogle Minutter efter, at Handelen har fundet Sted, handler man om Besætningen, maaske til Tider ogsaa